

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S., a.s.** so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **V. M.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. D. V., advokátkou so sídlom v B., o vymoženie pohľadávky 50 719,146 € (1 527 965 Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2 Er 1623/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2008 sp. zn. 14 CoE 83/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnená je povinná zaplatiť povinnému do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania 68,17 € do rúk JUDr. D. V., advokátky so sídlom v B..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 21. júla 2008 č.k. 2 Er 1623/2007-93 vyhovel námietkam povinného vzneseným proti exekúcii do sumy 22 309 Sk (740,52 €) a v prevyšujúcej časti jeho námietky zamietol [§ 50 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku)]. Podľa názoru súdu povinný uhradil pohľadávku z platobného výmeru č. 1396/2004/1 vo výške 22 309 Sk dvomi platbami (vo výške 11 511 Sk a vo výške 10 798 Sk), preto v tejto časti námietky povinného považoval za dôvodné. Vo zvyšnej časti ale platby preukázané neboli, preto jeho námietky zamietol.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podali odvolanie obaja účastníci. Oprávnená v odvolaní uviedla najmä to, že pohľadávky vo výške 22 309 Sk neboli postúpené jej právnou

predchodkyňou (Všeobecnou zdravotnou poisťovňou). Povinný v odvolaní žiadal napadnuté uznesenie v zamietajúcom výroku zmeniť tak, že súd námietkam vyhovie (do sumy 217 828 Sk); v tejto časti žiadal exekúciu zastaviť.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. októbra 2008 sp. zn. 14 CoE 83/2008 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil vo výroku, ktorým bolo námietkam povinného čiastočne vyhovené (do sumy 22 309 Sk). Odvolanie povinného ako neprípustné odmietol. V odôvodnení uviedol, že oprávnená neuviedla žiaden dôvod, ktorý by spochybnil správnosť výroku napadnutého rozhodnutia čiastočne vyhovujúceho námietkam povinného voči exekúcii. Pri rozhodovaní o námietkach nemôže byť pritom smerodajné vyjadrenie, na ktoré platby si pôvodný oprávnený započítal čiastočné plnenia povinného, pri ktorých nebol špecifikovaný účel platby. Za správny považoval názor súdu prvého stupňa, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu, pri ktorom dlžník neuviedol, ktorý dlh plní, nie je veriteľ oprávnený priradiť sumu na dlh v ľubovoľnom poradí.

Potvrdzujúci výrok uznesenia odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Poukázala na to, že Všeobecnú zdravotnú poisťovňu požiadala o rozhodujúci doklad – stanovisko k platbám, medzi ktorými boli aj predmetné dve sporné platby vo výške 22 309 (11 511 Sk a 10 798 Sk). Požadované vyjadrenie jej bolo doručené 29. októbra 2008. Keďže jej zamestnanec spravujúci pohľadávku voči povinnému bol práceneschopný od 13. októbra 2008 do 2. novembra 2008, bolo toto – pre danú vec právne významné – vyjadrenie Všeobecnej zdravotnej poisťovne zaslané súdu až 10. novembra 2008. Odvolací súd ale rozhodol o odvolaniach účastníkov už 31. októbra 2008, teda bez uvedeného rozhodujúceho dokladu, ktorý bez svojej viny nemohla predložiť súdu skôr. V dovolaní ďalej namietala, že odvolací súd sa nevyporiadal s jej odvolacou námietkou, že pohľadávka v celkovej výške 22 309 Sk nebola na ňu postúpená. Z uvedených dôvodov žiadala v tejto časti uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie.

Povinný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie, ktoré smeruje proti vecne správne rozhodnutiu, zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania vo výške 136,35 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky žiadneho z uvedených uznesení. Odvolací súd v danom prípade svojím uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie oprávnenej preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť dovolania oprávnenej by prichádzala do úvahy len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Oprávnená procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľka namieta, že v odvolacom konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné oprávnenia priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. K namietanému odňatiu možnosti konať pred súdom malo dôjsť tým, že odvolací súd rozhodol o jej odvolaní bez rozhodujúceho dokladu, ktorý preukazuje jej tvrdenia.

Z obsahu dovolania vyplýva, že oprávnená odvolaciu súdu v skutočnosti nevyčíta znemožnenie realizácie jej procesných oprávnení účastníčky konania. Nenamieta, že súd porušil (nerešpektoval) niektoré jej procesné oprávnenie alebo že sa dopustil nesprávnosti procedurálnej povahy. Tvrdí, že odvolací súd rozhodol bez zistenia rozhodujúceho skutkového stavu a vec v dôsledku toho nesprávne právne posúdil, pričom sama poukazuje na skutkové okolnosti súdmi nespôsobené a nezavinené, v dôsledku ktorých doklady (podľa jej názoru rozhodujúce) nepredložila v čase, kedy mohli byť odvolacím súdom zohľadnené.

Dovolací súd k tomu uvádza, že pokiaľ sa v určitej veci rozhodne bez úplných alebo správnych skutkových zistení alebo sa zistenia súdu nesprávne právne posúdia, nemá to za následok odňatie možnosti účastníka (v danom prípade oprávnenej) pred súdom konať. Takáto neúplnosť alebo nesprávnosť môže zakladať vecnú nesprávnosť rozhodnutia súdu, na ktorú ale možno vziať zreteľ len ak je uplatnená v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci nešlo). Nesprávnosť tejto povahy ale sama osebe prípustnosť dovolania nezakladá.

Pre prípad, že oprávnená v dovolaní namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné (lebo odvolací súd sa podľa jej názoru dostatočne nevysporiadal s odvolacími námietkami o dvoch sporných platbách), dovolací súd poukazuje na to, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia je judikatúrou dovolacieho súdu (R 111/1998) považovaná za tzv. inú vadu konania, na ktorú možno vziať zreteľ, len ak je uplatnená v procesne prípustnom dovolaní; sama vada tejto povahy ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Keďže prípustnosť podaného dovolania nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd odmietol dovolanie oprávnenej podľa § 243b

ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Povinný vo vyjadrení k dovolaniu požiadal o priznanie náhrady trov dovolacieho konania a požadovanú náhradu vyčíslil. V súlade so zaužívanou praxou mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania vo výške zodpovedajúcej odmene advokáta za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu z 1. apríla 2009 vypracované advokátkou, ktorá ho zastupovala už na súdoch nižších stupňov). Dovolací súd vychádzal z § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov a povinnému priznal náhradu trov dovolacieho konania v celkovej výške 68,17 € [51,45 € (tarifná odmena) + 9,77 € (19 % DPH) + 6,95 € (režijný paušál)].

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. januára 2011

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková